

ΣΗΜΑ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ :

ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ' ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ

ΣΗΜΑΤΟΣ

1.1. Ειδικότερα, πράγματι, μέχρι το έτος 1994, ίσχυε ο ν. 1998/1939, ο οποίος θεσμοθετούσε το αδιάσπαστο της ενότητας «σήμα/επιχείρηση» και επέτρεπε τη μεταβίβαση και την αναγκαστική κατάσχεση του σήματος μόνον μαζί με την επιχείρηση, τα προϊόντα της οποίας αυτό διέκρινε¹.

1.2. Όμως, από το έτος 1994, έχει ψηφισθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και έχει τεθεί σε ισχύ ο ν. 2239/1994 «Περί σημάτων», ο οποίος θέσπισε νέες ρητές διατάξεις σχετικά με τη μεταβίβαση και την αναγκαστική κατάσχεση του σήματος, εγκαταλείποντας το σύστημα της ταυτόχρονης μεταβίβασης σήματος και επιχείρησης. Συγκεκριμένως, με το άρθρο 22 § 1 αυτού ορίζεται ότι το επί του σήματος δικαίωμα είναι μεταβιβάστο με πράξη εν ζωή ή αιτία θανάτου, ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της επιχειρήσεως και με το άρθρο 24 § 1 αυτού ορίζεται ότι η αναγκαστική κατάσχεση και εκποίηση του σήματος επιτρέπεται, εκτός εάν αποτελείται από το όνομα του δικαιούχου (άρθρο 24 § 4, η προϋπόθεση αυτή εν προκειμένω δεν συντρέχει).

1.3. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, που καθιερώνουν την εισαγωγή της ελεύθερης μεταβίβασης του σήματος, δεν ισχύει πλέον η αρχή του αδιασπάστου σήματος/επιχειρήσεως, (που καθιερώθηκαν με τον προηγούμενο νόμο) και συνεπώς επιτρέπεται πλέον (και) η αναγκαστική κατάσχεση του σήματος χωρίς την επιχείρηση².

1.4. Συνεπώς, οι ανωτέρω διατάξεις του προϊσχύσαντος νόμου (1998/1939) που είναι αντίθετες στις συναφείς διατάξεις του νέου νόμου (2239/1994) έχουν καταργηθεί σιωπηρώς, σύμφωνα με την αρχή «lex

¹ Βλ. **Αντωνόπουλο**, Η μεταβίβαση του σήματος, (έκδ. 1998), § 3 (I, 1) σελ. 25-26, § 4 (1) σελ. 31-32, § 5 (I) σελ. 36 και § 13 (I,1) σελ. 71-72. **Λιακόπουλο**, Βιομηχανική ιδιοκτησία⁵ (2000), Μέρος Α', Κεφ. 9ο, § 3 (Δ, I) σελ. 151 και Μέρος Γ', Κεφ. 10, § 4 Β σελ. 367 επ. **Τον ίδιο**, Βιομηχανική ιδιοκτησία, τ. I (έκδ. 1995), Μέρος Α', Κεφ. 7ο, § 3 (Δ, I) σελ. 192. **Ιωάν. Σακελλαρίδης/Άννα Σακελλαρίδη**, Το εμπορικό σήμα, έκδ. 1995, § 5.6., σελ. 40-41.

² **Αντωνόπουλος**, ανωτ., § 13 (I, 2) σελ. 72. **Λιακόπουλος**, Βιομηχανική ιδιοκτησία, τ. I (έκδ. 1995), Μέρος Α', Κεφ. 7ο, § 3 (Δ, I) σελ. 192. **Ιωάν. Σακελλαρίδης/Άννα Σακελλαρίδη**, ανωτ., § 5.6., σελ. 40-41.

posterior derogat legi priori», την οποία θεσμοθετεί το άρθρο 2 του ΑΚ³ και εντεύθεν από το έτος 1994 και στο εξής συνεχώς ισχύουν αποκλειστικώς οι διατάξεις του νέου αυτού νόμου, δυνάμει των οποίων επιτρέπεται αυτοτελώς η αναγκαστική κατάσχεση του σήματος επιχειρήσεως.

2. Περαιτέρω : Όπως προκύπτει από το άρθρο 1022 του ΚΠολΔικ, τα δικαιώματα που υπόκεινται σε κατάσχεση, κατά το σύστημα που εισάγει η διάταξη αυτή, αναφέρονται ενδεικτικά. Διαγράφονται ωστόσο στο ανωτέρω άρθρο οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν, ώστε η κατάσχεση κάποιου δικαιώματος να υπόκειται στο σύστημα αυτό. Λαμβάνοντας υπόψιν την φύση του δικαιώματος στο σήμα, μπορεί ανεπιφυλάκτως να λεχθεί ότι η διαδικασία αναγκαστικής κατάσχεσης του σήματος, ως άυλου αγαθού με έντονη περιουσιακή αξία και μεταβιβαστού, είναι εκείνη των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔικ⁴.

3. Κατά ταύτα, υπό την ισχύ του ν. 2239/1994, το σήμα της αντιδίκου ήταν κατασχετό, κατά το άρθρο 1022 επ. ΚΠολΔικ και ακολούθως, έσφαλε το πρωτοδικείο που απεφάνθη – επί τη βάσει νόμου μη ισχύοντος – αντιθέτως και απέρριψε την ως άνω αίτησή μου, ως αβάσιμη νόμω. Γι' αυτό και πρέπει να γίνει δεκτή η προκείμενη έφεσή μου, ως τύποις και κατ' ουσίαν δεκτή και στην συνέχεια να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση, ως προς όλες τις διατάξεις της, να διακρατηθεί η υπόθεση στο δικαστήριό σας, προκειμένου να ερευνηθεί η ανωτέρω αίτησή μου, η οποία πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατά νόμο και κατ' ουσίαν. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η αντίδικος στην – αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας – δικαστική δαπάνη μου και την αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου μου (άρθρα 183 και 176 ΚΠολΔικ).

³ **Μπαλής**, ΓενΑ, έκδ. 1961, § 6 σελ. 14-15. **Απ. Γεωργιάδης**, ΓενΑ³, § 3 περιθ. αριθ. 4 σελ. 29. **Γεωργιάδου**, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό το άρθρο 2, περιθ. αριθ. 14 σελ. 7.

⁴ **Αντωνόπουλος**, ανωτ., § § 13 (I,3) σελ. 72-73. **Λιακόπουλος**, Βιομηχανική ιδιοκτησία, τ. Ι (έκδ. 1995), Μέρος Α', Κεφ. 70, § 3 (Δ,Ι) σελ. 192.